

POVODOM NOĆI KNJIGE, KNJIŽNICA ORGANIZIRA:

NAGRAĐNI NATJEČAJ

ZA SVE UČENIKE 6., 7. I 8. RAZREDA

ZAŠTO SE PRIJAVITI?

- PODJELA CERTIFIKATA O SUDJELOVANJU
- TRI NAJBOLJA RADA NAGRAĐUJEMO
- DOŽIVITE SEBE I SVIJET NA DRUGAČIJI NAČIN

NOĆ KNJIGE - LJEKOVITA MOĆ KNJIGE - 23.04.2021.

OSNOVNA ŠKOLA MATIJE PETRA KATANČIĆA

"Jednog sam dana pročitao knjigu i cijeli mi se život promijenio." - Orhan Pamuk

Čitanje može biti gušt, čitanjem možemo puno naučiti, čitanje nas vodi u druge svjetove, čitanjem postajemo bolji ljudi. Čitanjem postajemo dio svega što smo pročitali.

Snaga pisane riječi očituje se u njezinoj sposobnosti da utječe na nas, mijenja naš doživljaj svijeta i sebe samih, omogućuje nam susret s nepoznatim, razvija empatiju i suosjećanje.

Stoga vas potičemo da razmišljate o ljekovitim moćima knjiga i da pokušate pronaći odgovore na vlastita pitanja.

ZADATAK ZA NAGRADNI NATJEČAJ

- Pročitajte tekstove u nastavku
- Razmislite koje emocije su u vama potaknule
- Neka vas nadahne prožeta emocija za pisanje vlastite priče, pjesme ili stranice dnevnika koja će vam pomoći da povjerujete u ljekovite moći knjige
- Radove šaljite do 22. travnja, a u Noći knjige proglasit ćemo tri najbolja rada i nagradit ih te svim sudionicima uručiti certifikat o sudjelovanju

Greška u našim zvijezdama - John Green

Sat je išao svojim tokom: prepričavale su se borbe, dobivene bitke u ratovima koji će zasigurno biti izgubljeni, držalo se za nadu, obitelji se slavilo i odbacivalo, slagalo se oko toga kako to prijatelji jednostavno ne razumiju, plakalo se, nudila se utjeha. Ni Augustus Waters ni ja nismo ponovo progovorili dok Patrick nije rekao "Augustuse, možda bi htio podijeliti svoje strahove s grupom."

"Moje strahove?"

"Da."

"Bojim se zaborava", rekao je bez trenutka stanke. "Osjećam se poput slijepca koji se boji mraka."

...

Dok sam se zaustavljivala pred kućom, Augustus je ugasio radio. Zrak se zgusnuo. Vjerojatno je razmišljao o tome da poljubim njega. Pitala sam se želim li. Ljubila sam dečke, ali prošlo je vremena od tada. Bilo je to vrijeme prije čuda.

Parkirala sam automobil i pogledala ga. Stvarno je bio prelijep. Znam da dečki ne bi trebali biti lijepi, ali on je bio.

"Hazel Grace", rekao je, a moje je ime u njegovom glasu zvučalo novo i bolje. "Jako mi je drago što smo se upoznali."

"Također, gospodine Waters", rekla sam. Osjećala sam stid kad bih ga pogledala. Nisam mogla odgovoriti na jačinu njegovih vodenoplavih očiju.

"Mogu li te ponovno vidjeti?" upitao je. U njegovu je glasu bilo razoružavajuće nervoze.

Nasmiješila sam se. "Svakako."

"Sutra?" upitao je

"Strpljenja, skakavče", savjetovala sam mu. "Ne želiš biti prenapastan."

"Točno, zato sam i rekao sutra", objasnio je. "Želim te povno vidjeti večeras. Ali spreman sam čekati cijelu noć i dobar dio sutra." Zakolotala sam očima. "Ozbiljan sam", odgovorio je.

"Uopće me ne poznaješ", rekla sam. Uzela sam knjigu iz auta. "Što kažeš da te nazovem kad pročitam ovo?"

"Ali nemaš moj broj telefona", rekao je.

"Gotovo sam sigurna da si ga zapisao u knjigu."

Razvukao je onaj vragolasti osmijeh. "A ti kažeš da se ne poznajemo."

...

"Nisi ti kriva Hazel Grace. Mi smo samo nuspojave, zar ne?"

"Školjke na teglenicama svijesti", rekla sam citirajući KT.

"U redu", rekao je. "Moram na spavanje. Skoro je jedan."

"U redu", složila sam se.

"U redu", rekao je.

Zahihotala sam se i rekla, "U redu." A onda je linija utihnula, ali se nije prekinula. Gotovo sam osjećala kao da je u sobi sa mnom, ali je nekako bilo bolje, kao da ja nisam u svojoj sobi, a on nije u svojoj, nego smo umjesto toga zajedno u nekom nevidljivom i krhkom trećem prostoru koji možemo posjetiti samo preko telefona.

"U redu", rekao je on nakon što je prošla vječnost. "Možda će u redu biti naše zauvijek."

"U redu", rekla sam.

Augustus je bio taj koji je konačno prekinuo vezu.

Tajni dnevnik Adriana Molea - Sue Townsend

SRIJEDA, 14. SIJEČNJA

Upisao sam se u knjižnicu. Posudio sam Kako zaštititi kožu, Podrijetlo vrsta i knjigu od jedne žene o kojoj stara stalno naklapa. Knjiga se zove Ponos i predrasude, a napisala ju je neka Jane Austen. Primjetio sam da sam na knjižničarku ostavio snažan dojam. Možda je i ona intelektualka? Nije se zagledala u moju bubuljicu, valjda se bubuljica smanjila. Već je bilo i vrijeme!

G. Lucas je u kuhinji pio kavu sa starom. Kuhinja je bila sva u dimu. Smijali su se, ali kad sam ja ušao, prestali su se smijati.

Gđa Lucas je u blizini čistila jarak. Nije izgledala baš dobre volje. Mislim da g. i gđa Lucas žive u sretnom braku. Jadni g. Lucas!

Nitko od nastavnika u školi nije još prokužio da sam ja intelektualac. Kako će žaliti zbog toga jednog dana kad postanem slavan! U razred je došla jedna nova mačka. Na satu zemljopisa sjedila je sa mnom u klupi. Nije loša. Zove se Pandora, ali više voli da je zovu Kutija, Bog te pitaj zašto. Mogao bih se još i zaljubiti u nju. Vrijeme je da se zaljubim, već imam 13 godina i tri četvrti.

ČETVRTAK, 15. SIJEČNJA

Pandorina je kosa boje sirupa i dugačka kao što i treba biti dvojačka kosa. Sasvim je dobro građena. Gledao sam je kako igra košarku, grudi su joj se tresle. Nekako sam se čudno osjećao. Valjda je to ono!

Veterinar je izvadio psu konce. Pas ga je ugrizao, ali valjda je već navikao na to. (Veterinar, misli, znam da je pas navikao da grize.)

Stari je prokužio što se dogodilo s ručkom na gramofonu. Slagao sam mu, rekao sam da je pas skočio na gramofon i slomio ručku. Stari je rekao da će pričekati dok se pas potpuno ne oporavi od operacije, a da će ga onda raspaliti nogom. Valjda se ipak šali.

Kad sam se vratio iz škole, zatekao sam opet g. Lucasa u našoj kuhinji. Staroj je sad već bolje, pa mi nije jasno zašto on i dalje dolazi. Gđa Lucas je u mraku sadila drveće. Čitao sam malo Ponos i predrasude, ali to je jako staromodna knjiga. Mislim da bi Jane Austen morala napisati nešto modernije.

Pas ima istu boju očiju kao Pandora. To sam tek maloprije primjetio jer je stara ošišala psa. Sad izgleda kao pravo strašilo. G. Lucas i stara smijali su se njegovoj novoj frizuri, što nije lijepo jer psi ne mogu odgovarati na uvrede, baš kao ni kraljevska obitelj.

Idem rano u krevet mislit na Pandoru i izvoditi vježbe za istežanje kičme. U dva tjedna nisam ni za milimetar narastao. Nastavim li ovako, ostat ću patuljak.

Ako se do subote ne riješim bubuljice, otići ću liječniku. Ne mogu više podnositi da svi bulje u mene.

PETAK, 16. SIJEČNJA

Navratio je g. Lucas i ponudio staroj da je poveze u kupnju. Mene su odbacili do škole. Toliko su se smijali i pušili u kolima da sam bio sretan kad sam izašao. Usput smo sreli gđu Lucas. Imala je pune ruke plastičnih vrećica. Stara joj je mahnula rukom, ali joj gđa Lucas nije odzdravila.

Danas smo imali zemljopis, pa sam čitav sat sedio s Pandorom. Svakim je danom sve ljepša. Rekao sam joj da ima boju očiju kao moj pas. Pitala me kakav je to pas. Rekao sam joj da je mješanac.

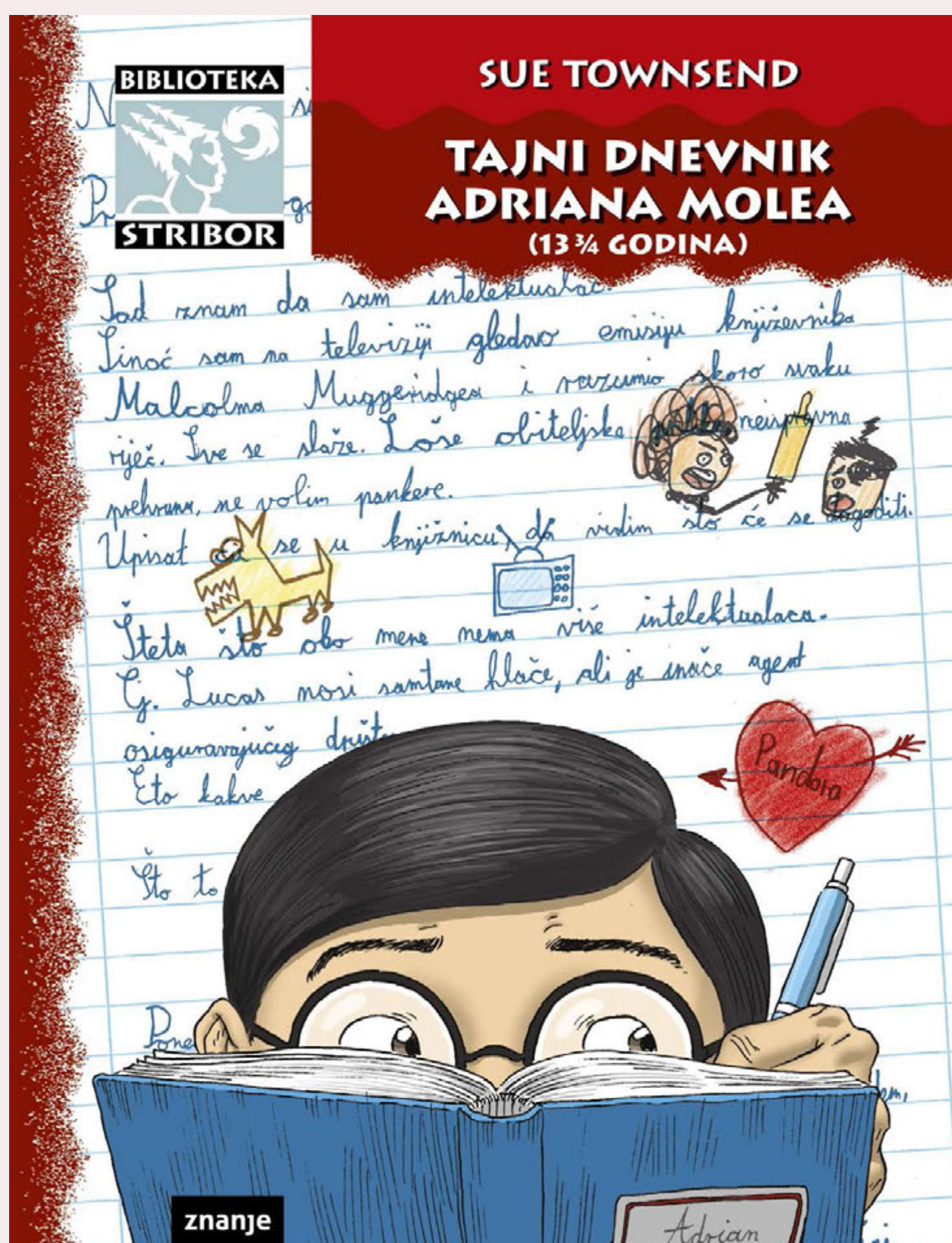
Posudio sam Pandori svoj plavi flomaster da oboji njime more oko britanskog otočja. Mislim da ona cijeni ovakve sitne znakove pažnje. Počeo sam danas čitati Podrijetlo vrsta, ali knjiga nije tako dobra kao što je bila TV serija. Knjiga o njezi kože stvarno je perfektna. ostavio sam je otvorenu na stranici na kojoj je riječ o vitaminima. valjda će stara shvatiti mig. Ostavio sam knjigu pokraj pepeljare na kuhinjskom stolu, tako da je mora vidjeti.

Dogovorio sam se s liječnikom kad da dođem k njemu zbog bubuljice. Pocrvenjela je.

SUBOTA, 17. SIJEČNJA

Jutros sam se rano probudio. Gđa Lucas betonira dvorište ispred kuće, pa je betonska miješalica radila dok je ona zaglađivala površinu betona. G. Lucas joj je dotle skuhao čaj. On je zbilja dobar čovjek. Nigel je navratio i predložio da zajedno odemo u kino, ali sam mu rekao da ne mogu ići jer moram do liječnika zbog te proklete bubuljice. Rekao je da on na mojoj bradi ništa ne vidi, ali je to rekao samo iz pristojnosti, bubuljica je veća nego ikad. Rekao sam mu u kakvim lošim obiteljskim prilikama živim i kakva nam je bijedna prehrana, ali je on rekao da sam dobro uhranjen, neka idem samo kući i neka budem sretan što je ovako kako jest. Eto kakvo je to naše zdravlje!

Idem u privatnike - raznosit ću novine.

Sve o Evi - Nena Lončar

- Eva, zapisuj te svoje priče - neprestano mi govori. Pa zapisujem. Zapravo, pokušavam. Spremam mrvice tog čudesnog svijeta satkanog od riječi, da mi se ne rasprši i pogubi u naborima vremena.

...

Jesam li vam rekla da sam ja pravi knjiški moljac i da obožavam čitati knjige? Ali ne samo to, ja volim i pisati. Mislim, nisam još ni jednu do sada napisala, ali jednom ću to napraviti (zapravo, ne samo jednom). Napisat ću roman koji će se zvati Mojih tisuću života ili tako nekako, a glavni lik bit će neka neobična knjiga koja će pripovijedati što je sve proživjela, s kakvim se ljudima susretala i što su o njoj mislili i govorili, kako su se prema njoj odnosili i što su sve od nje i s njom radili. Bit će to hit, vjerujte mi!

...

Rado idem u grad. U gradu ima knjiga i zapisa na svakom koraku. Od kad su naučile čitati, moje oči koriste svaku priliku da nešto pročitaju. Morala bih ih oslijepiti kad bih željela spriječiti da to čine. Ne želim ih spriječiti. tako je lijepo čitati!

...

Imala sam osjećaj da i ne dodirujem tlo pod svojim nogama, radost što sam pronašla takvo čudesno blago učinila me lakom poput leptirice. Čak i da sam pronašla kovčeg sa zlatnicima ili nakitom punim dijamantima ne bi me tako usrećilo kao ova mala, rukom ispisana knjižica. To blago koje sam pronašla bilo je upravo po mojoj mjeri - po mjeri sanjara.

...

S posebnim knjigama uvijek mi se događa ista stvar; istovremeno ih želim pročitati što prije i što sporije. Što prije - zato što sam nestrpljiva kad su u pitanju posebne knjige, a što sporije - zato što ne želim da to što je tako posebno prebrzo završi.

...

Jaga se veselila svakoj pročitanoj priči, svakoj zapisanoj riječi. Čitanje i pisanje za nju je bilo poput magije. Čitanje i pisanje za nju je bilo ono nešto što ju je nosilo kroz život i davalo joj snagu da sve izdrži.

Sadašnjost i prošlost slile su se jedna u drugu stvarajući neko treće vrijeme, ili možda četvrto, jer to novo vrijeme koje me obavilo kao meka, nježna dekica utjehe, nije bilo budućnost. Tko zna, možda me na trenutak dotaknulo svevrijeme.

...

Noć je kao razlivena tinta plavila moje misli dok sam, kao vruće željezo, kovala svoje planove za bijeg. Morala sam otići jer činilo mi se, ako nešto ne poduzmem, ako u ovoj kući ostanem samo još jedan dan, da ću se raspasti na osnovne elemente, da ja više neću biti ja.

...

Razumijem tvoju glad za knjigama jer i ja obožavam čitati, no meni to nitko ne brani. Živim u vremenu kada sva djeca idu u školu i mogu čitati do mile volje. Zapravo, ne baš sva. Na žalost, ima još mjesta na svijetu gdje se djevojčicama zabranjuje čitanje i pisanje, a one koje krše te zabrane strogo su kažnjavane, a katkada svoju smjelost plate i životom. Ne znam zašto bi ikome smetalo nečije znanje, ali znam da hrabre i odvažne djevojčice poput tebe polako mijenjaju i taj dio svijeta.

